

Lastbilsutflkt med traktens Blåbandsungdom en vårdag 1927

Dito.

För någon tid sedan var i Blå Bandet av signaturen Acke införd en beskrivning över en trevlig resa, benämnd en Fordfärd. Jag skulle vilja säga dito, men då detta säger något för litet, skall jag söka gå litet mera i detalj.

På ett möte med 13:de kretsen av Örebro läns bbf. beslutades bland annat, att föreningarna gemensamt skulle företaga en lustresa på lastbilar sista söndagen i juli. Nu tyckte vi inom Frösvidahls bbf. att då vi arbeta gemensamt, så kunna vi väl också roa oss gemensamt. Detta kan väl knappast ske på bättre sätt, än att tillsammans ge sig ut för att se och beundra en liten del av vårt vackra land. Alltnog, vi beslöt att deltaga i resan och hyrde för den skull en lastbil för 13 personer som vi hoppades skulle bli fullsatt. Det blev den också, t. o. m. en för mycket, "men då sänjan är god, är rummet stort". Chauffören hade ej heller något emot att vi blev 14, (helt naturligt föresten, då han skulle ha betalt per styck).

Vi startade i den vackra söndagsmorgonen från Frösvidal kl. 7.45, togo vägen förbi Garphyttan med dess sanatorium, fabriksanläggningar m. m. Vi fortsatte på en smal och krokig men vacker väg förbi Lannafors och fram till Lekhyttan, där vi sammanträffade med resenärer från andra föreningar inom kretsen. Så snart vi plockat av oss en del överflödiga ytterkläder, företogs bergsbestigning. Vi klättrade upp för den på många ställen branta och oländiga stigen upp till klintan. Härifrån har man en härlig utsikt. På morgonen rådde litet s. k. solrök, varför vi ej kunde se så långt bort, men vi tyckte ändå, att vi hade lön för mödan. Då vi kommit ned från klintan, letade vi fram våra unikaboxar och slogo oss ned i en skogsdunge, och jag vill lova, att frukostsmörgåsarna smakade bra efter den morgongymnastiken.

Snart måste vi sitta upp igen. I den förut omnämnda Fordfärden fanns bland annat ett gott råd så lydande: "Min vän, när du ger dig ut på en dylik resa, tag med sångboken!" Den råd lyder är vis. Alltså taga vi fram våra sångböcker och så börja vi med: Vi "åka" genom skogen en högsommardag o. s. v. Den ena sången avslöste den andra och snart hade vi passerat sjöarna Leken och Våtsjön och

skymtade en tredje: Möckeln. Här stannade vi på en höjd och beundrade den spegelblanka sjön samt utsikten över Bofors och Karlskoga, som vi sågo över sjön. Men bäst som vi stodo och "kikade" hörde vi, att det "bläste samling", och så bar det i väg förbi Bofors kanonverkstäder och fram till Karlskoga, dit vi anlände några minuter före 11. Vi kommo just lagom för att hinna få den kära kaffetären. Sedan var det att se sig om i samhället. Vi knogade upp för den långa trappan och sedan upp för en backe och så voro vi uppe på Rävåsen. Vi hade härifrån den härligaste utsikt över Karlskoga, som nu låg alldeles nedanför oss.

En sak, som säkert allesammans sågo och beundrade, var den vackra kyrkogården uppe i Rävåsen, vilken låg som en idyll uppe i skogen.

Men tiden går här alldeles för fort, vi börja nedstigningen, som också vill gå för fort. Vi intaga våra platser i bilarna, och vinka farväl till Karlskoga.

Degerfors, nästa station. Här besågos de s. k. Sveafallen. De till ett sextiotal uppgående jättegyrtorna vittna om vilka naturkrafter, som en gång i svunnen tid varit i verksamhet. Den som kanske mest uppmärksammades var den s. k. Domedagshålan. Då vi kommo tillbaka från skogs promenaden, var det somliga som passade tillfället att ta sig ett bad i älven. Och de, som ej gjorde det, blevo ej heller utan bad, vi hade nämlingen fått bada förut, i svett förstås.

Men nu var det tid att tänka på middag. Har du märkt en sådan matlust man får, och så bra maten smakar efter en sådan vandring i skog o. berg? Efter intagen middag fortsattes färden förbi Svartå till Fjugesta, där de mest "kaffesugna" fingo sina behov tillfredsställda. Vi fortsatte fram till Riseberga, där vi togo de gamla klosterruinerna i betraktande.

Här var före oss en avdelning av Örebrokretsen av N. T. O., vars ordf. hr Knut Grell föredrog en historik över Riseberga kloster.

Då vi åter samlades vid bilarna yttrade vår kretsordförande några ord, varvid han tackade dem, som deltagit i resan samt utbringade ett fyrfaldigt leve för 13:de kretsens bbf.

Här skildes vi från det övriga sällskapet för att taga en annan väg hem till vårt land igen. Vi åkte nu vidare fram till Lanna, där vi gjorde några minuters uppehåll, sedan rullade vi vidare förbi Vintrosa station, Latorp och Garphyttan, och så voro vi snart hemma igen.

Nog voro vi betydligt dammiga men glada och belåtna, och överens om att vi haft en härlig dag. Så var denna resa ett minne blott, men ett ljus och vackert minne av sommaren 1927.

Harry.